הדר פרק ששי עירובין סה.

יכולני לפטור. לטעון על כל ישראל לפני הקב"ה דכר שיפטרו כולן מדינה? לע"ל יומר שהן (ב) שיכוריס ואין נתפסין על עונס: **מדין פעלה.** מה דינן חומן על שלא היו מתפללין כשהיה שלטונו לפוטרן: **המפיק מגן.** המעביר תפלת מגן מלהיות חומה: **כשעת גאוה.** כשעת שיכורות אינו מתפלל: **סוגרין וחופמין לרוח כעבו.** שלא יבאו עליו: **שאינו מפיק לימפר.** דהמי מפיק ליעבת דגלוי הוא וה"ק כל שאינו מגלה תפלה כשעת שיכורות כלומר שאינו מתפלל: **לפיקי מיס.** גילוי היס לכתיב ויגלו מוקדות: **מסר שינתיה לשמעיה.** אמר לו הגיתוני ליתן מעט וכשיגיע זמן תפלה הקיצני. ר' חנינא דאמר תעבורי כעי לית ליה דרב ששת ותסור להתפלל על שיעור מעליו: **כלר אל יורה.** כדקתני מחר המקרא זה(ג) ואינו ככל הכתובים ושמא בספר בן סירא הוא: **יומא דשופה.** היום לדומיא מנשמא כו (ג) ומזקק: **לגופא.** דעת עלובה: **כיומא דאיתמא.** כשמנשמת רוח לפנים יום תורה הוא ונות לכל כדאמר ביכומות בפרק הערל (דף עב.) מפני מה לא מלו ישראל במדבר מפני שלא נשבה בהן רוח לפנים מכל ביומא דשמא לאמר המס לא מהלינן ביה ולא מקוברינן ביה: **קריב כופמא.** לפי ניוור עבודה קלה היתה מבטלת אותי: **לא מנאי.** לא היתי שוה כמו שמניתי: **יומי דמריכי.** ימים שהוא נקבר מריכי ליען וקטיני לעסוק בתורה וכמלות: **וניעוס עוכא.** וניען הרבה: **זיף ופרע.** היה קופע לו לעשות כך וכך פרקים ביום והיה רגיל לעסוק ביום ופעמים שהיה טרוד במזונותיו ביום ופוטע קציעות עמו בלילה: **אל יפפלו ג' ימיס.** שלין דעתו מיושבת עליו מפני טורח הדרך: **ואמנם שס ימיס שלשה.** והדר ואינהו מכלל דעד השתא לא היו ניעס: **דלים ביס שיכלא.** ריס השכר משכרתו: **דלים ביס הרפנא.** משוס ריחא: **המפפפה ביין.** שמפייסין לוחו על דכר ומתלה כשעוה לפי כיון: **ריס הניחוח.** ומתרן לעיל (ד) דריחא דומיא דמשמיא הוא וכתיב(ד) ויאמר אל נבו לא לוחף וגו' לתילני: **המפייפ ביינו.** שמוסה יין ואין לעמו מטרפת: **ניתן בשבעים לוחיות.** כך משנינו בגימטריא: **יגא סוד.** חה הואיל ולא יצא סודו אקול הוא כשנהדרין של ע': **לשלס בו שכר נרשעים.** שמוחין ומתחין ומקנלין עולמן במייהס: **לאוכד.** לשע: **אינו בכלל הכרכה.** לא הגיע לסוף ברכה גמורה ואפילו הוא עשיר כדכתיב אחרים: **שניקח ככפף מעשר.** שמוחר לנוקחו ככפף מע"ש בירושלים. הכל ניקח ככפף מעשר חוץ מן המיס ומלח כשרוק כלל מערבין (לעיל דף פו:):

מסורת הש"ס

ג) פי' אדר"נ פט"ו ד"ה רשב"י אומר, ב) [תוספתא תרומות רפ"ב], ג) [ניר' ע"י מאלי פלינו כדר' שמעון], ד) מגילה פח: ע"ש, ה) [קדושין לא: ופ"ק], ו) ני' ע"י רבינו, ז) ני' ע"י לנוסני, ח) ני' ע"י אומרין לה בשחוק וכו' אומר להו, ט) [ל"ל תהלים], י) [מכדרכן לח. ע"ש כתוספות ד"ה נמנם], כ) מכתדרין ע.. ל) פס"ח: מדינ, מ) פס"ח ליתא, נ) [כתוספ' ח)], ס) [כ"ל ליתא כעירוך ע' פק ד], ע) [ני' ב"ק נ: תוס' ד"ה תמלא ובנדרים מח. וכרש"י שס], פ) [וע' תוס' שבת קמח. ד"ה ונתן].

הגהות הב"ח

(ג) גמ' א נגרא לא נגרא יין בעונ"ד אלא לנחם: (ב) ש"ל ד"ה יכולני וכו' לומר שהן (פיכוריס) תו"מ וכ"ב ס"א שוגרגין: (ג) ד"ה יומא דשופה וכו' כי בחזקה: (ד) ד"ה ריח הימפות ומתרן לעיל. ג"כ היינו מה שפי' לרש"י הסכר משכרתו:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה בצר. ובנדרים תרשיבך. וכן בתוכות דף קי ע"ב נמה דף טז ע"ב מגרש כ"ד פ"ח:

רבינו חננאל

מיום שחרב בית המקדש כתיב שמעי נא (זאת) עניה ושכורה ולא מיין. מכאן אמר (ואב"ע) יכול אני לפטור את העולם מיום שחרב בית המקדש מדין תפלה. דקיימא לן שכור אל יתפלל, והא דתניא שכור מקחו מקח וממכרו ממכר עבירה שיש בה מיתה ממיתין אותו מלקין אותו, כללו של דבר, הריהו כפיקה לכל דבריו, אלא שפטור מן התפלה. והני מילי שלא הגיע לשכרותו של לוט, אבל הגיע לשכרותו של לוט פטור מכלום. אמר רבי חנינא כל המפיק מגן בשעת גאוה, פי' כל המעביר מגן ומכסה יצרו בשעת גאוה, כלומר בעת שמתגבר עליו טומן אותו שלא יתגבר, סוגרין וחותמין צרות בעבד. לשון מפיק כאפיק נחלים יעבורו. ר' יוחנן אמר כל שאינו מפיק איתמר, כלומר כל מי שאינו מעביר ומכסה, אלא מגליהו ומפיק מגן לנגדו להלחם בנגדו ולכבשו, וזו הגאוה היא עת שיכרותו של אדם. רבי חנינא סבר לכבשו בשינה כדי להעבירו ולהפיגו עפי עדיף. ור' יוחנן אמר חיישינן שמא ישתקע בשינה (ויסגן) (ויסגע) מן התפלה. אלא לגלותו כדי להתעסק בדרך וכיוצא בה כדי להפיגו, ואחר כך יתפלל שפי עדיף. ואמרינן מכדי קראי משמעי כר' חנינא וכר' יוחנן, כמאי פליגי. כדרב ששת דהוה מסר שינתיה לשמעיה, ומזהירו כדי להקיצו בשעת התפלה, ר' חנינא אית ליה דרב ששת, ר' יוחנן לית ליה דרב ששת, חייש דילמא משתקע בשינה. אמר רב כל שאין דעתו מיושבת עליו אל יתפלל שנאמר בצר אל יורה. ר' חנינא כל יומא דהוה רתח לא הוה מצלי אמר כצר אל יורה כתיב. מר עוקבא ביומא דשוחא, פי' יום עבים לא הוה נפיק לדינא. אמר צריכא הילכתא צילותא ביומא איסתנא, פי' יום שמנשבת בו רוח צפונית. אמר אביי אי אמרה לי אם קרוב כבותחאה לא גרסי. פי' אילו היתה מעשקת אותו לתשמיש הבית והיתה נוטרדת דעתי, ולא הוינא יכיל למיגרס. ורבא אמר אי קרצתן כיונה לא גרסי. כלומר

מסר שינתיה לשמעיה. פי' נקוטע לרבי חנינא דאמר תיעבורי כעי לית ליה דרב ששת ותסור להתפלל עד שיעור מעליו ואומר ר"י דאפי' עובר זמן תפלה לא יתפלל דשכור או שהי תשכיון ליה עד שיעור מעליו ומיהו אין נראה להלכה כרב ששת ס(ורי"ח פי' בענין אחר ו"ל אמר ר' חנינא כל המפיק מגן בשעת גאוה פי' כל המעביר מגן ומכסה יצרו בשעת גאוה כלומר שהוא מתגבר עליו טומן אותו ומעביר אלא שלא הגיע לשכרותו של לוט אבל הגיע לשכרותו של לוט פטור מכולם: א"ר חנינא כל המפיק מגן בשעת גאוה סוגרין וחותמין צרות בעדו שנאמר [2]גאוה אפיקי מגנים סגור חותם צר מאי משמע דהאי אפיק לישנא דעבורי הוא דכתיב [3]אחי בגדו כמו נחל כאפיק נחלים יעבורו ר' יוחנן אמר כל שאינו מפיק אתמר מאי משמע דהאי מפיק לישנא דגלויי הוא דכתיב [4]ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מכדי קראי משמע בין למר ובין למר [5]מאי ביניהו איכא בינייהו דרב ששת דרב ששת מסר שינתיה לשמעיה מר אית ליה דרב ששת ומר לית ליה דרב ששת אמר רב חייא בר אשי אמר רב כל שאין דעתו מיושבת עליו אל יתפלל משום שנא' בצר אל יורה רבי חנינא ביומא דרתח לא מצלי אמר בצר אל יורה כתיב מר עוקבא ביומא דשוחא לא הוה נפיק לבי דינא [7]אמר רב נחמן בר יצחק הלכתא בעיא צילותא ביומא דאסתנא אמר אביי אי [8]אמרה לי אם קריב כותחא לא תנאי אמר [9]רבא אי קרצתן כיונה לא תנאי מר בריה דרבינא עבדה ליה אמיה ז' [10]מני לו' יומי אמר רב יהודה לא איברי ליליא אלא לשיעתא א"ר שמעון בן לקיש [2]לא איברי סיהרא אלא לגירסא אמרי ליה לר' זירא מחדדן שמעתך אמר להו דיממי נינהו אמרה ליה [11]ברתיה דרב חסדא לרב חסדא לא בעי מר מינם פורתא אמר לה השתא אתו יומי דאריכי וקטיני ונינום טובא אמר רב נחמן בר יצחק אנן פועלי דיממי אנן רב אחא בר יעקב [12]זיף ופרע אמר ר"א [13]הבא מן הדרך אל יתפלל שלשה ימים שנאמר [14]ואקבצם אל הנהר הבא אל [15]אחוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם וגו' אבוה דשמואל כי אתי באורחא לא מצלי תלתא יומי [16]שמואל לא מצלי בביתא דאית ביה שיכרא רב פפא לא מצלי בביתא דאית ביה הרסנא א"ר חנינא כל המתפתה ביינו יש בו מדעת קונו שנאמר [17]ירח ה' את ריח הניחוח וגו' אמר ר' חייא כל המתיישב ביינו יש בו דעת ע' זקנים [18]יין ניתן בע' אותיות וסוד ניתן בע' אותיות נכנס יין יצא סוד [19]א"ר חנין לא נברא יין [ה] אלא לנחם אבלים ולשלם שכר לרשעים שנא' [20]תנו שכר לאובד וגו' א"ר חנין בר פפא כל שאין יין נשפך בתוך ביתו כמים אינו בכלל ברכה שנא' [21]וברך את לחמך ואת מימיך מה לחם שניקח בכסף מעשר אף מים שניקח בכסף מעשר ומאי ניהו יין וקא קרי ליה מים

ונחנה שם ימים שלשה וגו'. אבוה דשמואל כל כי הוה אתי מארחא תלתא יומי לא הוה מתפלל. שמואל לא הוה מצלי בביתא דאית ביה שיכרא. א"ר חנינא כל המתפתה ביינו יש בו מדעת קונו, שנאמר וירח ה' את ריח הניחוח. אמר רב כל שדעתו מיושבת עליו כיינו יש בו מדעת שבעים זקנים, מאי טעמא יין עולה ע. ויורד עולה ע. נכנס יין יצא סוד. לא נברא היין אלא לנחם בו אבלות, ולשלם שכר לרשעים. שנאמר תנו שכר לאובד ויין למרי נפש. ופליגא דר' חנינא בר פפא, דאמר כל בית שאין יין נשפך בתוכו כמים אינו בכלל ברכה, שנאמר וברך את לחמך ואת מימיך, מה לחם הניקח בכסף מעשר אף הני מים דניקחין בכסף מעשר, ומאי ניהו יין וקרי להן מים

כו א ב מיי' פ"ד מהל' מאכלות אסורות הל' יט ופ"ח מהלכות מיתות דין יג) ופרק כט מהל' מכירה הלכה יח סמג עשין פב טוש"ע יו"ד סימן מד סעיף ג ופוש"ע ח"מ סימן כה סעיף כב ופוש"ע י"ל סי' ו סעי' ח):

כז ג מיי' פ"ג מהלכות ת"ת הלכה יג פוש"ע ח"מ סי' כלח סעיף ו ופוש"ע י"ד סימן רמו סעיף כב:

כח ד פוש"ע ח"מ סי' כלח סעיף ב:

ה (מיי' פ"ד מהל' תפילה הלכה טו):

כט ו (מיי' שם הל' טו פוש"ע ח"מ סי' כח סעיף ב:

תורה אור השלם

1. לָכֵן שִׁמְעִי נָא זֹאת עֲנִיָּה וּשְׁכֻרַת וְלֹא מְיָיִן:
ישעיהו נא כא
2. גְּאוָה אֲפִיקֵי מְגִנִּים סָגוּר חוֹתָם צֵר:
איוב מא ז
3. אַחַי בָּגְדוּ כְמוֹ נָחַל כַּאֲפִיק נְחָלִים יַעֲבֹרוּ:
איוב ו טו
4. וַיֵּרָאוּ אֲפִיקֵי מַיִם וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִגַּעֲרָתְךָ יְיָ מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּךָ:
תהלים יח טז
5. וְאַקְבְּצָם אֶל הַנָּהָר הַבָּא אֶל אַהְוָא וְנַחֲנֶה שָׁם יָמִים שְׁלֹשָׁה וָאָבִינָה בְּעָם וּבַכֹּהֲנִים וּמִבְּנֵי לֵוִי לֹא מָצָאתִי שָׁם:
עזרא ח טו
6. וַיָּרַח יְיָ אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל לִבּוֹ לֹא אֹסִף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאֲדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו וְלֹא אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת כָּל חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי: בראשית ח כא
7. תְּנוּ שֵׁכָר לְאוֹבֵד וְיַיִן לְמָרֵי נָפֶשׁ: משלי לא ו
8. וַעֲבַדְתֶּם אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ וְהֵסַרְתִּי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ:
שמות כג כה

מוסף רש"י

צילותא. דעת עלובה ומיושנת שאינו טורח בעלות מחשבה (מגילה כח:). ולשלם שכר לרשעים. שמתעלמין מן נעשה להם ומקבלין מן שכר מצוה שעתידין נעשה להם (מהדורין ע).

רבינו חננאל (המשך)

אילו היו הבינים נושכים אותי לא הוינא יכול למיגרס, ולפיכך עשתה לי אמו למר בר רבנא שבעה חלוקים להחליף בכל יום חלוק מפני הכינים. כל הנוהג ביום שמעתתיה מיהדרן כר' דירא. ר' אחא הוה ישן ביום והיה ניעור בלילה וגרסי. א"ר אלעזר הבא בדרך אל יתפלל שלשה ימים, שנאמר ואקבצם אל הנהר הבא אל אחוה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com